

JASKÓŁKI

BIULETYN FUNDACJI „ZAWSZE WARTO”

3 LISTOPADA 2016

WYDANIE SPECJALNE

Partner projektu:

Jubileuszowe 100. spotkanie Herbaciarni Naukowej

Jest dla mnie ogromną satysfakcją i radością, że idea czwartkowych spotkań Herbaciarni Naukowej wpisała się na trwałe w mury szacownej Akademii Umiejętności oraz kalendarze szkolne kolejnych roczników młodzieży – uczniów małopolskich gimnazjów i liceów.

To dzięki naszym nadzwyczajnym Gościom udaje się nam przyciągać i zaciekawiać młodych ludzi, pomóc budować im świat własnych życiowych wartości, znaleźć pomysły na dorosłe życie.

Sukces Herbaciarni nie byłby możliwy, gdyby nie wytrwałość i pasja prowadzących spotkania nauczycieli, ludzi pasji, niezwyklej wrażliwości i codziennej kultury: Pani Katarzyny Lniany, Pani Marii Nowickiej, Pana Antoniego Buchały, Pani Doroty Sobol, Pani Marty Janeczki i wreszcie Pani Beaty Ciepły.

Ogromne słowa podziękowania należą się wszystkim Państwu nauczycielom-opiekunom, którzy cierpliwie i konsekwentnie, niekiedy od pierwszego spotkania (10.01.2008) przyjeżdżacie na nasze wykłady, czasem z odległych miejsc w Małopolsce, dzieląc z nami radość obcowania z tak znakomitymi Gośćmi naszych czwartkowych popołudni.

Serdecznie wszystkim Państwu dziękuję i obiecuję, że konsekwentnie i wytrwale wciąż będziemy trwać w przekonaniu,

że... Zawsze Warto, a program szeroko rozumianej edukacji humanistycznej przez nas realizowany jest nie tyle potrzebny, co niezbędny w edukacji młodych ludzi.

Dziękuję wreszcie, a może przede wszystkim, Polskiej Akademii Umiejętności oraz osobiście Panu prof. Jerzemu Wyrozumskiemu za odwagę przyjęcia w mury Akademii tak młodych adeptów nauki i ogromną życzliwość, jakiej ze strony Akademii doświadczamy przez minione lata.

Ogromnie cieszy nas konsekwentne wsparcie udzielone nam przez prof. Bilińskiego, obecnego Sekretarza Generalnego Polskiej Akademii Umiejętności.

Nie sposób zapomnieć również o ciągłej obecności w czasie naszych spotkań pięknej muzyki, którą zawdzięczamy uczniom i absolwentom Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. Fryderyka Chopina w Krakowie.

Marek Wasiak

pomysłodawca projektu

i... fan herbaty w dobrym towarzystwie

2 listopada 2016

Wykładowcy Herbaciarni przyjeżdżali do nas, aby „rozmawiać o pięknie”, jak przed opowieścią o tatrzańskich niedźwiedziach zdradził nam dyrektor Skawiński.

Aby przekazać nam swoje rady, poparte doświadczeniem, jak te od Anne Hall – „zajmijcie się czymś więcej, niż wy sami, pomagajcie innym, zajmijcie się problemami świata. Wiercie w siebie i w życie, instynkt, intuicję, bo w życiu może się Wam przydarzyć więcej, niż się spodziewaliście”. Zostawili nam wiele cennych prawd, jak te od prof. Barbary Krauz-Mozer – „Człowiek staje się człowiekiem tylko dzięki temu, że obok mnie jest inny”, czy słowa prof. Wandy Półtawskiej „człowieczeństwo to stawianie się kimś więcej, stale”.

Podczas 49 spotkań prowadząca, Pani Katarzyna Lniany opowiedziała 3 legendy o powstaniu herbaty, anegdotki dotyczące tego naparu, mówiła o właściwościach herbaty i o sztuce jej parzenia, o krzewie herbaty i warunkach jego uprawy, opowiedziała historię porcelany, czyli w czym herbatę

pijano, w czym ją przewożono podczas dalekomorskich podróży, wspomniała o pawilonie herbacianym, w którym odbywał się rytuał, o japońskiej sztuce układania kwiatów, o filozofii taoizmu, japońskim herbatyzmie, polskich herbatkach szlacheckich, ang. *five o'clock*.

Mówiła także o sposobach picia herbaty w Tatrach, na stacjach kosmicznych, opowiadała o materiale hodowanym na słodzonej herbacie, przypominającym skórę ludzką, wymieniła ustawę o herbacie...

„Praca powinna być istotą wartościowego bytu ludzkiego i nieważne co robimy, istotne, by ją wykonywać zawsze najlepiej jak potrafimy, z pełnym oddaniem i poświęceniem”.

Michał Kapala (uczestnik Herbaciarni)

esej „Koniec epoki pracowitych perfekcjonistów”

HERBACIANE POCZĄTKI

Zaczął się wszystko od konferencji dla nauczycieli poświęconej idei budowy, a właściwie rozbudowy, Krypty Zasłużonych na Skałce i nadania jej rangi Panteonu Narodowego, miejsca spoczynku najwybitniejszych twórców narodowej sztuki, kultury i nauki.

Nierozłącznym elementem powstającego Panteonu miała być część edukacyjno-muzealna poświęcona pamięci najwybitniejszych narodowych twórców na przestrzeni wieków niezależnie od miejsca ich spoczynku.

Uznaliśmy, że daremny jest trud budowy tak nadzwyczajnego pomnika narodowej pamięci, jakim jest Panteon Narodowy, gdy nie wpisze się tego miejsca w świadomość kolejnych pokoleń młodych ludzi.

Jeśli zatem miał powstający Panteon ze swoją siłą oddziaływania, świadectwem kultury i jej dziedzictwem kierować swoją historyczną misję ku młodym, od nauczycieli postanowiliśmy ten proces edukacji humanistycznej rozpocząć.

Niespodziewanie udało się nam zaprosić do przepięknej auli Wyższego Seminarium Duchownego oo. Paulinów na Skałce m. in. prof. Jacka Purchłę, prof. Ewę Miodońską-Brookes, prof. Michała Rożka.

Wykład otwierający o dziedzictwie Skałki wygłosił ówczesny przeor o. Paulinów – o. Andrzej Napiórkowski.

Kilkudziesięciu zaproszonych nauczycieli z Krakowa i Małopolski było pod wrażeniem spotkania i przedstawionej idei Panteonu oraz misji podjętej przez Fundację „Panteon Narodowy na Skałce”.

Kilkugodzinna konferencja przerodziła się w rozmowę o planach fundacji, o najlepszych formach edukacji młodzieży, o sile pasji, ale przede wszystkim o standardach edukacji i jej otoczenia.

Ta druga część konferencji stała się zaczynem wszystkich późniejszych projektów edukacyjnych Fundacji „Panteon Narodowy na Skałce” i pozostaje do dziś filarem prowadzonej przez Fundację „Zawsze Warto” edukacji humanistycznej i obywatelskiej.

Pierwszym z projektów, który po tej konferencji się narodził, była Herbaciarnia Naukowa.

Czerpiąc z doświadczeń tej pierwszej konferencji dla nauczycieli (do dziś tę formę dialogu ze środowiskiem nauczycieli kontynuujemy), postanowiliśmy zbudować platformę spotkań z najwybitniejszymi współczesnymi przedstawicielami polskiej sztuki, kultury i nauki adresowaną do młodzieży i nauczycieli szkół średnich w Małopolsce.

W odpowiedzi na nasz pomysł spotkaliśmy się z niezwykle otwartością i przychylnością prof. Jerzego Wyrozumskiego, Sekretarza Generalnego Polskiej Akademii Umiejętności. W ten sposób przysparzała nas Akademia, a że zdecydowała się także przedsięwzięciu patronować, w nazwie obok słowa Herbaciarnia pojawiła się też Nauka.

Herbata i czwartki, to już mój osobisty pomysł, wyrosły z domowej tradycji.

Potem jeszcze prowadząca przez 5 lat Herbaciarnię Pani Katarzyna Lniany dodała „Aromaty Wiedzy”. W ten sposób zaczęliśmy budować trwającą już niemal 10 lat tradycję projektu pod nazwą Herbaciarnia Naukowa – „Aromaty Wiedzy”.

VARIA

Formuła programowa kolejnych edycji była bardzo szeroka i tylko raz (w edycji VIII – 2014/15) miała swój mały klucz – staliśmy się, by naszymi gośćmi były głównie Kobiety.

Różnorodność była od początku naszym zamysłem, tak by każdemu z uczestników dać szansę zainteresowania lub odkrycia w sobie nowej pasji, zawsze dominowała w nas chęć, by nasi Goście mówili o tym, co jest ich życiową misją i źródłem zaciekawienia.

Była więc literatura, historia, ta współczesna i ta odległa, ale też fizyka, dyplomacja czy wreszcie teatr lub film.

Bywało bardzo tłumnie (wykład inauguracyjny, spotkanie z Krzysztofem Zanussi, prof. Wandą Półtawską czy Konsulem Generalnym USA), czasem byliśmy w grupie 20 osobowej. Nigdy nie „organizowaliśmy” sztucznie widowni naszym gościom, a frekwencja zależała od tak wielu uwarunkowań (bo bierzmowanie, bo szkolna wycieczka, bo niespodziewanie wolny dzień w szkole), że musieliśmy uniezależnić się od frekwencji jako oceny każdego spotkania.

Choć i tu były sytuacje wyjątkowe.

Spotkanie 4 stycznia 2011 odbywało się w gościnie ASP, a gospodarzem był ówczesny Rektor uczelni, prof. Adam Wsiółkowski. Zaplanowaliśmy Herbaciarnię na pierwszy czwartek stycznia, bodaj pół roku wcześniej. Jesienią 2010r. Sejm RP podjął decyzję o ustanowieniu tego dnia dniem wolnym (święto Trzech Króli).

Spotkanie jednak się odbyło, bo z przyrzeczonego terminu postanowił nie rezygnować prof. Wsiółkowski, a i młodzież potwierdziła chęć uczestnictwa. Frekwencja musiała być limitowana, bo zainteresowanie było ogromne.

Nasze zaproszenia do Polskiej Akademii Umiejętności przyjmowano z wielką chęcią, zdecydowana większość wykładowców rezygnowała również z wynagrodzenia. Tylko

raz usłyszeliśmy odmowę udziału w herbacianym spotkaniu, zupełnie zresztą niezrozumiałą, a innym razem nieporozumienie sprawiło, że nie mogliśmy gościć znakomitego historyka i specjalistę jednego z krakowskich muzeów.

Były też jednak nasze małe porażki. Mimo wielokrotnych prób uzgodnienia dogodnego terminu nie udało się nam spotkać z Wisławą Szymborską, prof. Andrzejem Szczeklikiem, gen. Mieczysławem Bieńkiem, Normanem Davisem, prof. Michałem Hellerem i Prezydentem Lechem Wałęsą.

Niektóre z tych spotkań nie staną się już niestety nigdy faktem.

Nie ustajemy wciąż jednak w staraniach, by nasze plany realizować.

Podsumowując ten fragment opowieści o historii naszych minionych 100 spotkań w Herbaciarni Naukowej, warto podkreślić, że szczególnie udane były niektóre cykle (trwające dłużej niż jedna edycja) jak np.:

- Muzealne zakamarki
- Świat innych kultur i religii
- Świat dyplomacji
- Krakowskie uczelnie wyższe

DAWNO, DAWNO TEMU

Wszystko zaczęło się 10 stycznia 2008 roku. W auli Polskiej Akademii Umiejętności panowała tego dnia jakaś szczególna atmosfera – niezwykłej podniosłości, jakiegoś oczekiwania, lekkiej niewiadomej. Słowa powitania, krótka informacja o projekcie, a potem pełne zaskoczenia pytanie prof. Wyrozumskiego, gospodarza tego miejsca, który na widok auli pełnej młodych ludzi zapytał: *Jak wyście to zrobili?* Jak? Myślę sobie dzisiaj, że w zasadzie bardzo prosto, otóż daliśmy uczniom sygnał, że traktujemy ich bardzo poważnie, dlatego po pierwsze, zapraszamy ich do miejsca, które na co dzień raczej nie gości młodzieży, bowiem w PAU spotykają się profesorowie, naukowcy, badacze. Po drugie, dla nich zapraszamy wspaniałych wykładowców ze świata nauki, kultury, sztuki, religii, polityki, mediów. Wreszcie – podejmujemy ich aromatyczną herbatą, zawsze podawaną w filiżankach. Bo zależy nam na jakości. W każdym obszarze.

I tak już dziewiąty rok...

Moja przygoda z Herbaciarnią rozpoczęła się tego samego dnia. I choć prowadziłam „Aromaty Wiedzy” do czerwca 2012 roku, a więc pięć pierwszych edycji, z projektem czuję się wciąż związana. Między innymi poprzez ludzi, z którymi przyjaźnię się do dzisiaj, a poznałam ich właśnie w auli PAU lub podczas pracowitych godzin oceniania prac uczestników, skrupulatnego liczenia punktów, przygotowywania wyjazdów dla laureatów, projektowania kolejnych edycji Herbaciarni. I to jest największa wartość tych spotkań.

Z dumą i wzruszeniem śledzę losy naszych herbacianych absolwentów, wśród których są także moi uczniowie. Lata temu przyszli ze mną na wykład i... zostali w fundacji do dziś, jak Eryk Czarniecki, zasiadający obecnie w Radzie Fundacji, czy Filip Fotomajczyk, wierny przyjaciel przedsięwzięć „Zawsze Warto”. Współpracę z nami podjęli także uczniowie innych szkół, które uczestniczyły w projekcie, niektóre od samego początku, że wymienię Łukasza Gurdka z Gimnazjum nr 3 w Wadowicach, Bartosza Szczepanka ze szkoły Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Libiążu. To są już dorośli ludzie, którzy mają swoje życie, swoje sprawy, ale znajdują czas na działalność na rzecz innych.

Ale przecież kiedyś ktoś ich na „Aromaty Wiedzy” przyprowadził, zachęcił do udziału w projekcie, pomógł napisać

esej – to wspaniali nauczyciele, którzy nierzadko przyjeżdżają do Krakowa z odległych miejscowości: z Wadowic, Libiąża, Gorlic, Bochni itd. Ich pasja przekłada się na pasję młodzieży, ich zaangażowanie owocuje. I proszę każdego, kto czyta te słowa, aby używał tego argumentu w dyskusji na temat czasu pracy nauczycieli, którzy rzekomo pracują tylko 18 godzin w tygodniu...

Wielu z nich spotkałam 10 stycznia 2008 roku, razem obchodziliśmy jubileusz 50. herbaciarni i wiem, że wspólnie będziemy świętować setne Aromaty. A oni wciąż przywożą tu, przyprowadzają kolejne roczniki swoich podopiecznych.

Wyjątkowy charakter miały także moje comiesięczne spotkania z wykładowcami. Do każdego z nich starałam się przygotować jak najlepiej, dzięki czemu przeczytałam niezliczone ilości książek, artykułów, wywiadów. A wcześniej piękne: wesołe, poważne, serio i zabawne maile z wykładowcami, zanim miałam możliwość osobiście powitać ich na schodach w PAU. Zawsze wtedy się przedstawiałam: „dzień dobry, Katarzyna Lniany, bardzo mi miło”, i najczęściej słyszałam – *aaaah, to pani*. Żartowaliśmy z moich maili wysyłanych późną nocą (ale i tak w nocnych posiedzeniach ubiegł mnie prof. Kołodko, który odpowiadał na mail wysyłany o drugiej w nocy w ciągu 15 minut...). Tak, bo ten projekt najczęściej rodził się nocą, kiedy lekcje dla moich uczniów ze szkoły były już zrobione, klasówki i wypracowania poprawione, mogłam się nad herbaciarnią – najczęściej z... kawą (o zgrozo!) i kotem, który był pierwszym recenzentem wszystkich prac przychodzących na konkurs (kot ma się świetnie i towarzyszy – a jakże – powstawaniu tego jubileuszowego wspomnienia).

Jak sięgam pamięcią wstecz, to widzę ludzkie twarze – zacięte, zaskłane, dumne podczas odczytywania własnego eseju, uśmiechnięte podczas przerwy przy filiżance herbaty. Słyszę pełen pasji głos wykładowcy – naszego Gościa, pytający głos młodego człowieka, ale słyszę też ciszę, która towarzyszyła chociażby słowom prof. Wandy Półtawskiej, gdy mówiła o doświadczeniu śmierci i wartości życia.

Wiele ważnych słów padło w Auli PAU przez te wszystkie lata i wierzę, że rozmowy na ten temat wyszły stąd wraz z uczestnikami, przeniosły się do sal szkolnych, do prywatnych konwersacji uczestników Herbaciarni. Że coś znaczą w ich życiu... Bo w moim – bardzo wiele!

Katarzyna Lniany

Wspomnienia Wolontariuszy z jubileuszu 50. spotkania Herbaciarni Naukowej

Projektem Herbaciarni Naukowej zainteresowała mnie moja polonistka, osoba niezwykle energiczna, przebojowa i kreatywna. Mowa oczywiście o dobrze znanej nam wszystkim, p. K. Lniany. Przysłałam na jeden wykład, później kolejny, raz, drugi napisałam esej inspirowany „Aromatami wiedzy”, później jako że jestem pianistką, zostałam poproszona o muzyczne wystąpienie... i tak już wsiąknęłam. Do grupy wolontariuszy dołączyłam trzy lata temu, biorąc na siebie głównie odpowiedzialność za comiesięczne redagowanie rubryki kulturalnej w naszym piśmie „Pasja” oraz organizację występów muzycznych, które stały się już częścią naszej herbacianej tradycji. Wykłady poszerzyły moje horyzonty i uświadomiły mi, że w dzisiejszym świecie wciąż można odnaleźć ludzi renesansu, za których uważam profesorów i uczonych, gości naszych spotkań. Przebywanie w kręgu tak niezwykłych osób inspiruje i jest motorem napędowym samokształcenia i kreatywnego działania.

Alicja Oktabska

Moja przygoda z Fundacją zaczęła się 10 I 2008 r. – w chwili inauguracji Herbaciarni Naukowej. I cóż, jestem związany z tym projektem od samego początku aż do chwili obecnej. W tym czasie zmienił się nieco charakter mojego uczestnictwa, bo zaczynałam jako uczeń liceum, a dziś kontynuuje swoją pracę już jako student historii, wolontariusz i redaktor „Pasji”. Ważne jest jednak to, że niezmienna pozostała przyczyna, dla której przybywam w mury PAU w każdy pierwszy czwartek miesiąca. Te cykliczne spotkania były i są bowiem wymienną okazją do pogłębiania moich humanistycznych zainteresowań. Niektórzy twierdzą obecnie, że historia, literatura są takie nieżywcowe, wręcz niepotrzebne. Jak bardzo mylne są takie głosy, świadczą tłumy młodzieży i wypełniona po brzegi aula Akademii Umiejętności w czasie czwartkowych wykładów... Na koniec – z dumą i radością mogę powiedzieć, że jestem wolontariuszem Fundacji i w jakimś stopniu współorganizatorem tych spotkań, w trakcie których wspólnie, przy aromacie herbaty, kroczymy ku Mądrości – bo *mądrość to rzecz niezaprzeczenie piękna...* (Platon)

Bartosz Szczepanek

HERBACIANE CIEKAWOSTKI

Wielu z nas pewnie będzie zaskoczonych, że aż 42 spotkania Herbaciarni odbyły się poza murami Polskiej Akademii Umiejętności.

Były to:

- Ratusz Nowego Sącza, sala obrad Rady Miasta – 3 spotkania,
- Zamek Królewski w Niepołomicach – 13 spotkań,
- Uczelnie wyższe w Krakowie – 9 (Uniwersytet Jagielloński, Akademia Górniczo-Hutnicza, Uniwersytet Ekonomiczny, Politechnika Krakowska, Akademia Sztuk Pięknych, Akademia Muzyczna, Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna, Akademia Wychowania Fizycznego, Uniwersytet Rolniczy)
- Libiąż – 2*
- Wadowice – 2*
- krakowskie muzea, cykl „Muzealne zakamarki” – 3 (Muzeum Narodowe – Gmach Główny, Muzeum – Fabryka Schindlera, Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha)
- kościoły – 2 (Kościół Ewangelicko-Augsburski, Cerkiew Prawosławna pw. Zaśnięcia Najświętszej Maryi Panny)
- inne – 8.

Przez minione niemal 10 lat mieliśmy okazję zaprosić aż 82 znakomitych Gości. Niektórzy z nich dali się namówić na spotkanie przy herbacie częściej, i tak: prof. Michał Rożek był naszym gościem aż 7 razy, prof. Anna Lutosławska 4 razy, prof. Franciszek Ziejka 3 razy, prof. Jacek Purchla – 2, prof. Michał Turała – 2, prof. Andrzej Chwalba – 2, prof. Jacek Popiel – 2, dr Małgorzata Jantos – 2, dr Elżbieta Orman – 2, Ewa Lipska – 2.

Najpiękniejszymi miejscami, poza siedzibą PAU przy ul. Sławkowskiej 17, na drodze naszych spotkań były: Aula Główna Collegium Novum UJ, Zamek Królewski w Niepołomicach oraz sala obrad Rady Miasta Nowego Sącza, w zabytkowym Ratuszu.

W czasie naszych spotkań wypiliśmy ponad 8000 herbat. Początkowo były to herbaty firmy Teekanne Polska, potem Dilmah.

„Herbatka na wynos” – to nasz pomysł na nagrodzenie najaktywniejszych szkół, uczestników projektu na organizację spotkania w ich szkole.

Takich spotkań było dotąd 4*. Gospodarze zapraszali na te spotkania kolegów z sąsiednich szkół, przedstawicieli władz oświatowych i samorządowych i... zazwyczaj przygotowywali pyszne ciastka do herbaty. W Wadowicach były to oczywiście kremówki!

Dla najaktywniejszych uczestników naszych Aromatów Wiedzy, uczniów i nauczycieli zorganizowaliśmy w nagrodę kilka wypraw kulturowych, były to trzy- lub dwudniowe wyjazdy: Lwów i Żółkiew; Wilno, Kowno i Troki; Budapeszt; Wiedeń i Dolina Wachau, Warszawa, Bruksela (dzięki pomocy Pani Róży Thun – krakowskiej europosłanki) i wreszcie Wrocław.

Wyjazdy te były możliwe dzięki uczestniczącym w nich Przyjaciołom i wolontariuszom Fundacji, którzy wspomagali te wyjazdy również finansowo.

Stałym elementem, wręcz filarem naszych spotkań, była i jest obecność muzyki klasycznej. Od początku towarzyszą nam młodzi muzycy-uczniowie, czasem absolwenci Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. Fryderyka Chopina w Krakowie.

Laboratorium Kosmetyków Naturalnych FARMONA sp.z o.o. z siedzibą w Krakowie jest FUNDATOREM Fundacji „Zawsze Warto”.

Farmona to firma rodzinna o 20-letniej niemal tradycji, producent znakomitej jakości kosmetyków, ale też zaangażowane społecznie przedsiębiorstwo aktywnie działające na rzecz swojego otoczenia, a szczególnie na rzecz dzieci i młodzieży.

FARMONA jest laureatem wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, w tym m.in.: dwunastokrotnym laureatem Gazeli Biznesu, jedenaście razy została nagrodzona tytułem Solidnej Firmy, otrzymała brązowy medal Konsumentki Lider Jakości 2015. Business Centre Club uhonoriował Laboratorium Kosmetyków Naturalnych Farmona tytułem „Firmy Dobrze Widzianej 2015”.

Jest wreszcie FARMONA fundatorem corocznych stypendiów dla najlepszych polskich maturzystów, laureatów konkursu „Matura na 100 procent”, wspiera i kibicuje Fundacji w realizowanych przez nią projektach z zakresu edukacji humanistycznej i obywatelskiej adresowanych do dzieci i młodzieży.

W roku bieżący firma FARMONA uzyskała tytuł FILANTROP KRAKOWA 2015.

Fundacja „Zawsze Warto” – Kim jesteśmy?

Cele Fundacji to:

- Budowa społecznego przekonania i wiary, że warto podejmować wszelkie wysiłki na rzecz osobistego rozwoju idącego w parze ze świadomością odpowiedzialności społecznej i obywatelskiej za drugiego człowieka, za otaczającą nas wokół naturę i środowisko, w którym żyjemy.
- Wspieranie wszelkich form edukacji i aktywności, które służą ogólnemu dobru.
- Promocja działań, które podnoszą społeczną świadomość, otwartość i wrażliwość kulturową i środowiskową prowadząc do wzajemnego zrozumienia i otwartości na dialog i porozumienie.

Zespół edukacyjny Fundacji realizuje projekty z zakresu szeroko pojmowanej edukacji humanistycznej, społecznej i kulturowej korzystając z oferty grantowej i dotacji sponsorów.

FUNDACJA
ZAWSZE WARTO

Fundacja „Zawsze Warto” | Kraków, ul. Radziwiłłowska 23/8
www.zawszewarto.pl | tel. 12 422 05 79 | biuro@zawszewarto.pl

100 SPOTKAŃ HERBACIARNII NAUKOWEJ

Nasze zaproszenie do wygłoszenia wykładów
przyjęli najwybitniejsi znawcy i popularyzatorzy wiedzy:

2008		
1	10.01	prof. Franciszek Ziejka <i>Nasz Wielki Kraków</i>
2	6.03	prof. Marta Wyka <i>Poeta jako świadek epoki – o Czesławie Miłoszu</i>
3	3.04	prof. Jacek Popiel <i>Ludwik Solski – aktor reżyser, dyrektor</i>
4	8.05	prof. Krzysztof Stopka <i>Nieobyczajność studencka na Uniwersytecie Krakowskim w dawnych wiekach</i>
5	5.06	prof. Michał Rożek <i>A może było inaczej?</i>
6	18.09	prof. Michał Rożek <i>Tajemnice skałecznego klasztoru</i>
7	2.10	prof. Krzysztof Zanussi <i>Wykład o kulturze wysokiej i niskiej</i>
8	6.11	dr hab. Andrzej Gurbiel <i>Teofil Lenartowicz – życie i twórczość</i>
9	4.12	Alfred Znamierowski <i>Polskie Barwy Narodowe</i>
2009		
10	8.01	dr Tadeusz Zygmunt Bednarski <i>O Jacku Malczewskim</i>
11	5.02	prof. Jacek Purchla <i>Matecznik Polski</i>
12	5.03	prof. Jacek Poleski <i>Skarby archeologiczne</i>
13	2.04	dr Krzysztof Kmiec <i>O związkach farmacji ze sztuką</i>
14	7.05	dr Elżbieta Orman <i>O Karolinie Lanckorońskiej</i>
15	4.06	Anne Hall, Konsul generalna USA w Polsce <i>Polsko-amerykańskie stosunki, nie tylko dyplomatyczne</i>
16	1.10	prof. Michał Turała <i>Podróże fizyków do początków wszechświata</i>
17	5.11	Zbigniew Jacek Łepkowski <i>O tradycji rodzinnej i pielęgnowaniu pamięci</i>
18	3.12	dr Teresa Chylińska <i>Z Tymoszwki w świat – o Karolu Szymanowskim</i>
2010		
19	7.01	Krzysztof Globisz <i>Aktor – młodzieńcze marzenia, studenckie zdziwienia, zawodowe doświadczenia...</i>
20	15.01	prof. Michał Rożek <i>Symbole narodowej jedności. Losy polskich insygniów koronacyjnych</i>
21	4.02	dr Małgorzata Janicka-Słysz <i>Muzyka Karola Szymanowskiego spod znaku Fryderyka Chopina</i>
22	4.03	dr Małgorzata Jantos <i>Dywagacje filozoficzne: świat wartości – wierność, prawość</i>

23	19.03	prof. Stanisław Grodziski <i>XVI-wieczny parlamentaryzm polski</i>
24	8.04	dyr. Zofia Gołubiew <i>Muzealne zakamarki</i>
25	23.04	prof. Jacek Purchla <i>Matecznik Polski</i>
26	6.05	Swiatosław Kawetski, Vicekonsul Ukrainy <i>Nie tylko dyplomatyczne stosunki polsko-ukraińskie</i>
27	10.06	prof. Aleksander Skotnicki <i>O udziale ludności żydowskiej w rozwoju przedwojennego Krakowa</i>
28	4.11	prof. Franciszek Ziejka <i>Tradycja i przyszłość Panteonu Narodowego</i>
29	2.12	prof. Barbara Krauz-Mozer <i>Moje wymarzone Państwo</i>
2011		
30	4.01	prof. Adam Wsiołkowski <i>Zaczarowany świat Akademii Sztuk Pięknych</i>
31	20.01	prof. Michał Rożek <i>Losy polskich insygniów koronacyjnych</i>
32	17.02	prof. Michał Turała <i>Fizyków podróż do początków wszechświata</i>
33	3.03	prof. Wanda Półtawska <i>Ravensbrück – wartości zagrożone</i>
34	17.03	Andrzej Franaszek <i>Czesław Miłosz, lekcja niepokoju</i>
35	7.04	Barbara Kalfas <i>Pasja utkana z tkaniny</i>
36	19.05	prof. Jacek Popiel <i>Ludwik Solski – aktor, reżyser, dyrektor</i>
37	2.06	<i>Muzealne zakamarki... Fabryka Schindlera</i>
38	16.06	prof. Franciszek Ziejka <i>Poeci w walce o język ojców w czasach niewoli</i>
39	8.09	prof. Ryszard Tadeusiewicz <i>Tajemnice mózgu</i>
40	15.09	Anna Dymna <i>Dlaczego warto?...</i>
41	6.10	prof. Zdzisław Ryn <i>Inne kultury, inne tradycje</i>
42	20.10	dr Małgorzata Jantos <i>Dywagacje filozoficzne: świat wartości – wierność, prawość</i>
43	3.11	prof. Michał Rożek i Adam Orzechowski <i>Insygnia koronacyjne królów polskich</i>
44	17.11	Bogusław Kaczyński <i>Moje fascynacje muzyczne</i>
45	1.12	senator Krzysztof Kozłowski <i>Czy wykorzystaliśmy szansę?</i>
46	15.12	dr Paweł Skawiński, dyrektor TPN <i>Tatrzańskie spotkania z niedźwiedziami</i>

2012		
47	5.01	prof. Piotr Tworzewski <i>Kiedy UJ będzie miał pierwszego Nobla?</i>
48	19.01	dr Bogusław Podhalański <i>Architektoniczne wyzwania</i>
49	2.02	red. Adam Michnik <i>Z redaktorem A. Michnikiem – nie tylko o polityce</i>
50	1.03	prof. Andrzej Zoll <i>Między prawem a bezprawiem</i>
51	8.03	prof. Michał Rożek, <i>O tradycji panteonu krakowskiego</i>
52	15.03	dr Małgorzata Kułakowska <i>Spółeczeństwo wielokulturowe we współczesnym świecie</i>
53	12.04	prof. Grzegorz W. Kołodko <i>Dlaczego ekonomiści nie lubią kultury i co z tego wynika?</i>
54	19.04	prof. Michał Rożek <i>Konflikt krakowsko-warszawski z uśmiechem na twarzy</i>
55	10.05	prof. Piotr Zieliński <i>Fizyka muzyki, czyli sekrety liczącej duszy</i>
56	17.05	dr Elżbieta Orman <i>O Karolinie Lanckorońskiej</i>
57	14.06	<i>Muzealne zakamarki...</i> <i>Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha</i>
58	21.06	<i>50. Jubileuszowe spotkanie Wykładowców Herbaciarni Naukowej</i>
59	6.09	prof. Anna Karwińska <i>Psychologia tłumy</i>
60	4.10	prof. Janusz Majcherek <i>Ja, świadomy obywatel</i>
61	8.11	prof. dr hab. Andrzej Chwalba <i>Sens niepodległości</i>
62	6.12	Leszek Mazan, Mieczysław Czuma <i>Poczet serc polskich</i>
2013		
63	3.01	ks. dr hab. Roman Bogacz <i>Tradycja pochówków w starożytności</i>
64	7.02	prof. Anna Lutosławska <i>Szyborska – wspomnienia i fascynacje</i>
65	7.03	prof. Zbigniew Nęcki <i>O społecznym komunikowaniu</i>
66	21.03	prof. Anna Lutosławska <i>Kobieta w Islamie</i>
67	4.04	Europoseł Bogusław Sonik <i>Europejska wspólnota celów</i>
68	9.05	prof. Anna Lutosławska <i>O teatrze i ludziach teatru</i>
69	6.06	<i>Spotkanie z Gminą Żydowską; Kazimierz – miejsce pełne tajemnic, spotkanie z historią i kulturą żydowską</i>
70	5.09	prof. Kazimierz Wiech <i>Owady i ludzie</i>
71	3.10	dr Stefan Jan Jaworski, Przewodniczący PKW <i>Wybory – masz wolny wybór</i>
72	7.11	Europoseł Bogusław Sonik <i>Europa bez granic</i>
73	5.12	Prof. Teresa Walas <i>Pisarz przestrzeni publicznej: H. Sienkiewicz, Cz. Miłosz, W. Szyborska</i>

2014		
74	9.01	<i>W gościnnych progach Akademii Muzycznej</i>
75	27.03	Michał Koziół, członek SKOZK <i>Kraków – miasto fenomen</i>
76	3.04	dr. Werner Koehler <i>Spotkanie z Konsulem Generalnym Republiki Federalnej Niemiec</i>
77	8.05	<i>Spotkanie niespodzianka</i>
78	5.06	<i>Spotkanie z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim</i>
79	4.09	dr inż. arch. Krzysztof Wielgus <i>Krakowskie forty</i>
80	2.10	Lidia Wysoczańska <i>Savoir-vivre – język codziennej dyplomacji</i>
81	6.11	prof. Bolesław Faron <i>Młodopolski Kraków i fenomen Jamy Michalika</i>
82	4.12	Ewa Lipska <i>Świat piękny poezją</i>
2015		
83	8.01	dr hab. Małgorzata Siekańska <i>Odkrywanie talentów. Czy warto planować karierę zawodową?</i>
84	5.02	dr Aneta Lipińska <i>Kulisy wirtualnej rzeczywistości – zagrożenia w internecie</i>
85	5.03	Kalina Błazejowska <i>O miłości do życia... Opowieść o Halinie Poświatowskiej</i>
86	9.04	prof. Anna Lutosławska <i>Kłamstwo w dzieciństwie, miłości, sztuce</i>
87	23.04	prof. Andrzej Chwalba <i>Świat roku 1914 z wadowickiej perspektywy</i>
88	7.05	Małgorzata Pazdor, Karolina Prandzioch, <i>Biznes po kobiecemu czyli jak zarobić pierwszy milion</i>
89	11.06	ks. Jarosław Antosiuk <i>Spotkanie z Proboszczem Parafii Prawosławnej</i>
90	17.09	<i>Michał Rożek In Memoriam</i>
91	15.10	Spotkanie z Ewą Lipską <i>Jesienne Święto Poetów</i>
92	5.11	Krzysztof Jakubowski <i>Jak burzono krakowskie mury?</i>
93	3.12	Mariusz Wollny <i>Afery, które wstrząsnęły XVI-wieczną Rzeczpospolitą</i>
2016		
94	7.01	prof. Jerzy Vetulani <i>Pozytywne aspekty pornografii internetowej</i>
95	3.03	dr Monika Kuhnke <i>Muzeum wyobraźni, czyli o poszukiwaniu zaginionych w czasie wojny dzieł sztuki</i>
96	7.04	prof. Czesław Dźwigaj <i>Mój poliptyk sztuki</i>
97	12.05	<i>Popołudnie w muzeum</i>
98	2.06	Sabina Baral <i>Trudne powroty</i>
99	6.10	Hanna Polak <i>14 lat życia w 90 minut czasu ekranowego. Analiza filmu „Nadejdą lepsze czasy”</i>
100	3.11	ks. Adam Boniecki <i>Jak żyć?</i>